

Beleidsregels bijzondere bijstand en armoede- en minimabeleid 2018

Inhoud

Beleidsregels bijzondere bijstand en armoede- en minimabeleid gemeente Lochem 2018.....	4
1. Begripsbepaling	4
2. Algemene bepalingen.....	4
3. Beleid m.b.t. inkomen, vermogen en draagkracht.....	5
3.1 Inkomen.....	5
3.2 Vermogen	5
3.3 Draagkracht	6
4. Aanvraag.....	6
5. Wijze van verstrekken	6
6. Uitbetaling.....	7
7. Terugvordering	7
8. Kosten van algemene aard	7
8.1 Bijzondere bijstand voor jongeren 18-21 jaar	7
8.2 Bijzondere bijstand i.v.m. het niet ontvangen van de alleenstaande ouderkop	8
9. Woonkosten	8
9.1 Woonkostentoeslag bij een huurwoning	8
9.2 Woonkostentoeslag bij een eigen woning	8
9.3 Woonkostentoeslag boven de maximale huurgrens bij een huurwoning	9
9.4 Woonkostentoeslag boven de maximale huurgrens bij een eigen woning	9
9.5 Waarborgsom en administratiekosten.....	10
9.6 Eerste huurkosten	10
10. Kosten in verband met ziekte en ondersteuning	10
10.1 Collectieve ziektekostenverzekering	10
10.2 Medische kosten	10
10.3 Medische kosten: tandheeskundige kosten	11
10.4 Tegemoetkoming zorgkosten	11
10.5 Medische kosten: eigen bijdragen Wmo- of Wlz-voorzieningen	12
10.6 Begravenis- of crematiekosten	12
10.7 Medische kosten: maaltijdvoorziening	12
10.8 Medische kosten: bewassings- en slijtagekosten.....	12
10.9 Medische kosten: extra stookkosten	13
10.10 Medische kosten: gehoorapparaten	13
10.11 Medische kosten: brillen/contactlenzen	13

11.	Juridische kosten	13
11.1	Bewindvoeringskosten	13
11.2	Eigen bijdrage rechtsbijstand	13
12.	Reis- en verwervingskosten.....	14
12.1	Algemene bepalingen voor reiskosten.....	14
12.2	Bezoek aan gedetineerde.....	14
12.3	Bezoek aan verpleegden/verzorgden.....	14
12.4	Bezoek aan uit huis geplaatste kinderen.....	14
12.5	Reiskosten in verband met een psychische of medische behandeling.....	15
12.6	Reiskosten schoolgaande kinderen.....	15
13.	Kosten voor duurzame gebruiksgoederen	15
13.1	Duurzame gebruiksgoederen	15
14.	Kosten voor woninginrichting en verhuizing.....	16
14.1	Algemene bepalingen.....	16
14.2	Inrichtingskosten	16
14.3	Stofferingskosten.....	16
14.4	Verhuiskosten.....	16
15.	Regelingen voor kinderen	17
15.1	Indirecte schoolkosten	17
15.2	Computerregeling.....	17
15.3	Kinderopvang	17
16.	Slotbepalingen.....	17
16.1	Hardheidsclausule	17
16.2	Indexering.....	17
16.3	Ingangsdatum en intrekking.....	18
16.4	Citeertitel.....	18

Beleidsregels bijzondere bijstand en armoede- en minimabeleid gemeente Lochem 2018

Het college van de gemeente Lochem,

gelet op de Participatie wet, in het bijzonder de artikelen in hoofdstuk 4.1;

gelet op de Verzamelverordening werk en inkomen gemeente Lochem 2017;

gelet op de Algemene wet bestuursrecht;

besluit vast te stellen:

de Beleidsregels bijzondere bijstand en armoede- en minimabeleid gemeente Lochem 2018.

1. Begripsbepaling

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- a. college: het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Lochem;
- b. algemene bijstand: bijstand, die wordt verstrekt voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, zoals kosten van levensonderhoud, die uit het inkomen moeten worden voldaan;
- c. bijzondere bijstand: bijstand die bestemd is voor de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van bestaan, die niet kunnen worden voldaan uit het inkomen, de toepasselijke bijstandsnorm of inkomensvoorziening en/of uit het aanwezige vermogen zoals bedoeld in artikel 35 van de Pw;
- d. bijstandsnorm: norm zoals bedoeld in artikel 20 tot en met 28 van de Pw;
- e. individuele inkomenstoelage: de toeslag zoals bedoeld in artikel 36 Pw;
- f. individuele studietoelage: de toeslag zoals bedoeld in artikel 36b van de Pw;
- g. voorliggende voorziening: elke voorziening buiten deze beleidsregels waarop de belanghebbende of het gezin aanspraak kan maken, dan wel een beroep kan doen, ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgave, zoals bedoeld in de artikel 5 sub e en 15 van de Pw;
- h. draagkracht: het deel van de middelen wat de belanghebbende aan kan wenden om in bijzondere kosten te kunnen voldoen. De draagkracht in relatie tot bijzondere bijstand wordt uitgedrukt in een percentage van het voor de bijzondere bijstand in aanmerking te nemen inkomen. Er wordt in dit verband gesproken van een draagkrachtpercentage;
- i. Pw: de Participatiewet;
- j. Wlz: de Wet langdurige zorg;
- k. Wmo: de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
- l. Nibud: Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting;

2. Algemene bepalingen

1. Deze beleidsregels hebben betrekking op de bijzondere bijstand als bedoeld in artikel 35 van de Pw, ten behoeve van ingezetenen van gemeente Lochem.
2. Als ingezetene wordt aangemerkt degene die zijn woonplaats heeft in de gemeente Lochem.
3. Iemand heeft zijn woonplaats in gemeente Lochem indien:
 - a. hij staat ingeschreven in de Basisregistratie personen (BRP) op een woonadres in de

gemeente Lochem; en
b. hij daar ook feitelijk woonachtig is.

4. Het college kan op grond van bijzondere omstandigheden afwijken van het bepaalde in het vorige lid onder a.

3. Beleid m.b.t. inkomen, vermogen en draagkracht

3.1 Inkomen

1. Tot het inkomen van belanghebbende worden gerekend de middelen, het inkomen en het bijzonder inkomen als bedoeld in de artikelen 31 lid 1, 32 en 33 Pw. De middelen genoemd in artikel 31 lid 2 Pw worden niet als inkomen beschouwd.
2. Bij de vaststelling van het inkomen worden een verstrekte individuele inkomenstoelage en de individuele studietoelage buiten beschouwing gelaten.
3. Inkomsten uit arbeid van ten laste komende kinderen, als bedoeld in artikel 31 lid 2 sub h Pw, worden alleen vrijgelaten, indien het bijzondere bijstand betreft voor een ander in de bijstand begrepen persoon dan het minderjarige kind met inkomsten uit arbeid. Betreft het een aanvraag voor het minderjarige kind zelf, dan moeten deze inkomsten wel worden meegenomen.
4. De definitie van inkomen zoals in dit artikel omschreven, is ook van toepassing op artikel 3.2 en 3.6 van de Verzamelverordening werk en inkomen gemeente Lochem 2017: de Meedoenregeling en de Individuele inkomenstoelage.
5. Bij de vaststelling van het inkomen wordt het deel dat ingehouden wordt voor schuldeisers op grond van een wettelijke verplichting of een minnelijke schuldregeling buiten beschouwing gelaten.

3.2 Vermogen

1. Het vermogen wordt op dezelfde manier vastgesteld als bij de algemene bijstand. Belanghebbende dient een vermogen te hebben dat minder is dan de vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 Pw. Dit geldt ook voor de Meedoenregeling en de Individuele inkomenstoelage zoals omschreven in artikel 3.2 en 3.6 van de Verzamelverordening werk en inkomen gemeente Lochem 2017.
2. Het vermogen van belanghebbenden, die actueel een uitkering ingevolge de Participatiewet ontvangen, wordt vastgesteld in overeenstemming met het laatst vastgestelde vermogen in het kader van de algemene bijstandsverlening.
3. Er geldt een extra vermogensvrijlating indien er sprake is van uitvaartreservering in natura (niet afkoopbaar) die gereserveerd staat op een aparte rekening of een aparte polis waarvan geen opnames kunnen worden gedaan.
4. Voor de vaststelling van de waarde van auto's, motoren en caravans (inclusief btw) wordt in beginsel uitgegaan van de koerslijst van de ANWB (verkoopprijzen).
5. Auto's en motoren die vanwege de ouderdom niet meer voorkomen in de ANWB koerslijst worden niet meegerekend voor het vermogen.
6. In afwijking van het vierde lid kan wel rekening worden gehouden met de waarde van een oudere auto of motor, wanneer het een auto of motor betreft met een historische waarde.
7. Er geldt een vermogensvrijlating op de waarde van een auto van € 2.500,-.
8. In afwijking van het eerste lid blijft het vermogen buiten beschouwing bij de collectieve ziektekostenverzekering en de tegemoetkoming zorgkosten.

3.3 Draagkracht

1. Bijzondere bijstand wordt verstrekt onder aftrek van de draagkracht.
2. Bij de bepaling van de draagkracht wordt geen rekening gehouden met de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a van de Pw.
3. Geen draagkracht hebben belanghebbenden die, op jaarbasis, een netto inkomen hebben tot 110% van de voor hen geldende bijstandsnorm (exclusief vakantiegeld) en die geen vermogen hebben boven de voor hen geldende vermogensgrens, zoals bedoeld in artikel 34 lid 3 Pw.
4. Indien de belanghebbende een hoger inkomen heeft dan 110% van de geldende bijstandsnorm dan wordt de draagkracht vastgesteld op 100% van het meerdere inkomen boven 110% van de geldende bijstandsnorm.
5. Indien de belanghebbende een hoger vermogen heeft dan de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 derde lid van de Pw, dient de belanghebbende de kosten te voldoen uit het vermogen.
6. In afzonderlijke regelingen kunnen afwijkende draagkrachtregels worden toegepast.
7. De draagkracht wordt telkens voor een periode van één jaar tot maximaal 3 jaar vastgesteld, beginnende op de eerste dag van de maand waarin de kosten gemaakt zijn.
8. Indien zich in de loop van de vastgestelde draagkrachtperiode ontwikkelingen voordoen die van zodanig belangrijke aard zijn dat hieraan niet kan worden voorbijgegaan (bijvoorbeeld het wegvallen c.q. het ontstaan van inkomstenbronnen) kan in afwijking van het zevende lid herziening plaatsvinden van de draagkracht over het resterende deel van de draagkrachtperiode.
9. Bij elke volgende aanvraag binnen de draagkrachtperiode wordt rekening gehouden met de vastgestelde draagkracht; de vastgestelde ruimte blijft dus gelden.

4. Aanvraag

1. Bijzondere bijstand wordt, ingevolge van artikel 43, in principe op aanvraag verstrekt.
2. Aanvragen voor bijzondere bijstand kunnen worden ingediend uiterlijk binnen zes maanden na de datum waarop de kosten zijn gemaakt. Het is dus mogelijk om met terugwerkende kracht bijzondere bijstand te verlenen. Voorwaarde is in ieder geval dat de noodzakelijkheid van de kosten alsnog kan worden vastgesteld en dat belanghebbende ten tijde van het ontstaan van de kosten niet over voldoende middelen kon beschikken.

5. Wijze van verstrekken

1. De bijzondere bijstand wordt in beginsel "om niet" (zonder terugbetaalverplichting) verstrekt. Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde gevallen de bijstand in de vorm van een geldlening of borgtocht wordt verstrekt of teruggevorderd.
2. Bijzondere bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht indien:
 - a. het bijstand voor de kosten van noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen betreft;
 - b. redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de belanghebbende op korte termijn over voldoende middelen zal beschikken om over de betreffende periode in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien. Onder korte termijn wordt verstaan een periode van maximaal 12 maanden;
 - c. de noodzaak tot bijstandsverlening het gevolg is van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
 - d. de aanvraag een door de belanghebbende te betalen waarborgsom betreft;
 - e. het bijstand ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast betreft.
3. De bijstand die in de vorm van een renteloze geldlening wordt verleend, moet in beginsel worden terugbetaald.

4. De aflossingstermijn van een renteloze geldlening wordt in principe vastgesteld op 3 jaar. Indien er na maximaal 36 maanden nog een restant bestaat, dan wordt dit omgezet in bijstand om niet. Belanghebbende moet dan wel aan de voorwaarden voldaan hebben, dat hij de vastgestelde maandelijkse aflossingsbedragen volledig heeft afbetaald.
5. Van lid 4 kan worden afgeweken als blijkt dat:
 - a. belanghebbende op korte termijn een aanzienlijk hoger bedrag kan aflossen; of
 - b. indien hij in de eerste drie jaar nalatig is geweest met het aflossen van de geldlening; of
 - c. wanneer belanghebbende een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan kan worden verweten met betrekking tot het ontstaan of voortduren van de situatie welke tot het verstrekken van bijstand in de vorm van een geldlening heeft geleid. De looptijd wordt in dit geval langer aangezien belanghebbende het volledige bedrag moet aflossen.
6. Bij het bepalen van de hoogte van de aflossing van de renteloze lening wordt, indien dit wettelijk wordt vereist, rekening gehouden met de beslagvrije voet. Het aflossingspercentage bedraagt maximaal 6% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm exclusief vakantietoeslag, tenzij wettelijk een afwijkend percentage is vastgesteld.
7. Bij een inkomen boven de bijstandsnorm wordt de aflossing verhoogd met 50% van deze meerinkomsten.

6. Uitbetaling

1. De individuele bijzondere bijstand kan alleen worden verleend voor daadwerkelijk gemaakte kosten, waarvoor betalingsbewijzen moeten worden overlegd. Als het betalingsbewijs geen factuur betreft, moet de factuur alsnog achteraf worden overgelegd.
2. Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van hetgeen in lid 1 bepaald.
3. De uitbetaling kan rechtstreeks aan de leverancier geschieden.
4. Bijzondere bijstand kan in natura worden verstrekt.

7. Terugvordering

1. Het college kan de verstrekte bijzondere bijstand terugvorderen indien deze:
 - a. Niet volledig is besteed aan het doel waarvoor deze is toegekend;
 - b. Is besteed aan een ander doel dan waarvoor deze is toegekend.
2. Wanneer de verplichting tot terugbetaling van bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening, zoals bedoeld in artikel 5, niet of onvoldoende wordt nagekomen, wordt de bijzondere bijstand teruggevorderd op grond van artikel 58 lid 2 Pw.
3. Dit artikel is overeenkomstig van toepassing op de meedoenregeling.
4. Nadere regelgeving is te vinden in beleidsregels terugvordering en verhaal.

8. Kosten van algemene aard

8.1 Bijzondere bijstand voor jongeren 18-21 jaar

1. Bijzondere bijstand voor algemeen noodzakelijke bestaanskosten aan jongeren van 18 tot 21 jaar wordt verleend indien en voor zover de jongere geen beroep kan doen op zijn ouders omdat:
 - a. de middelen van de ouders daartoe niet toereikend zijn; of
 - b. de jongere redelijkerwijs zijn onderhoudsrecht tegenover zijn ouders niet te gelde kan maken.
2. De jongere bedoeld onder lid 1 b wordt in ieder geval geacht zijn onderhoudsrecht tegenover zijn ouders redelijkerwijs niet te gelde te kunnen maken indien:
 - a. de ouder of ouders zijn overleden of in het buitenland wonen;

- b. de jongere in het kader van de Jeugdwet buiten het gezin is geplaatst;
 - c. er sprake is van een acute crisissituatie, waarin door de jongere zelf geen verandering kan worden gebracht. Hiertoe dient een indicatie te worden gegeven door een hulpverlenende instantie.
3. De noodzakelijke kosten van bestaan van de alleenstaande jongere, alleenstaande ouder of gehuwde van 18 tot 21 jaar worden gelijkgesteld aan de toepasselijke inkomensvoorziening Pw voor alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwde van 21 jaar of ouder.
 4. In afwijking van lid 3, wordt voor jongeren van 18 tot 21 jaar die in een inrichting verblijven, de noodzakelijke kosten van bestaan gelijk gesteld op het normbedrag voor jongeren van 18 tot 21 jaar.
 5. De bijzondere bestand wordt waar mogelijk, op grond van paragraaf 6.5 Pw verhaald. Daarmee wordt voorkomen dat de beslissing tot bijstandsverlening afbreuk doet aan de ouderlijke onderhoudsplicht.

8.2 Bijzondere bijstand i.v.m. het niet ontvangen van de alleenstaande ouderkop

1. Aan de alleenstaande ouder als bedoeld in de Pw, die vanwege het hebben van een toeslagpartner geen aanspraak kan maken op de alleenstaande ouderkop, kan aanvullend bijzondere bijstand worden verstrekt ter hoogte van de alleenstaande ouderkop.
2. Aan deze verstrekking kunnen nadere verplichtingen worden verbonden die er toe strekken dat de noodzaak voor deze verstrekking op de kortst mogelijke termijn wordt opgeheven.

9. Woonkosten

9.1 Woonkostentoeslag bij een huurwoning

1. De Wet op de huurtoeslag geldt als voorliggende voorziening.
2. De woonkosten bij een huurwoning bestaan uit: de per maand geldende rekenuur als omschreven in artikel 5, van de Wet op de huurtoeslag
3. In gevallen waar de belanghebbende geen aanspraak kan maken op de huurtoeslag, kan bijzondere bijstand worden verstrekt ter hoogte van de huurtoeslag.
4. De belanghebbende is verplicht om de aanspraak op huurtoeslag te gelde te maken.

9.2 Woonkostentoeslag bij een eigen woning

1. Woonkostentoeslag aan woningeigenaren kan worden toegekend voor zover de woonkosten lager zijn dan de maximale huurgrens.
2. Tot de woonkosten worden gerekend:
 - a. De hypotheekrente;
 - b. Het eigenaarsdeel onroerendzaakbelasting;
 - c. De premie voor de opstalverzekering;
 - d. De erfpachtcanon;
 - e. De omslagheffing voor huiseigenaren (waterschapslasten);
 - f. Vaste bedragen voor de kosten van groot onderhoud.
3. Wanneer de belanghebbende aan wie woonkostentoeslag is toegekend naderhand over dezelfde periode een teruggave van de Belastingdienst ontvangt, bepaalt het college welk bedrag van belanghebbende moet worden teruggevorderd. Het uitgangspunt hierbij is dat het terugvorderingsbedrag ten hoogste de teruggave van de Belastingdienst.

9.3 Woonkostentoeslag boven de maximale huurgrens bij een huurwoning

1. In het geval de woonkosten boven de maximale huurgrens liggen, kan voor de duur van maximaal een jaar een woonkostentoeslag worden toegekend.
2. Aan de verlening van woonkosten wordt de verplichting verbonden, dat de belanghebbende alles in het werk stelt om goedkopere woonruimte te verkrijgen.
3. De woonkostentoeslag kan met maximaal een jaar worden verlengd, als de belanghebbende er niet in is geslaagd goedkopere woonruimte te verkrijgen, ondanks voldoende inspanningen daartoe.
4. In afwijking van artikel 3.3 lid 4 wordt de draagkracht gesteld op al het meerdere inkomen boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm.
5. Wanneer de belanghebbende naar het oordeel van het college onvoldoende inspanningen heeft verricht om passende woonruimte te verkrijgen, kan de woonkostentoeslag worden beëindigd dan wel verlenging van de woonkostentoeslag worden geweigerd.
6. Van de belanghebbende wordt in ieder geval verwacht dat hij
 - a. Ingeschreven is als woningzoekende;
 - b. Consequent en adequaat reageert op elke aangeboden woning met een huur lager dan de huurgrens, ongeacht de aard of ligging van de woning.

9.4 Woonkostentoeslag boven de maximale huurgrens bij een eigen woning

1. In het geval de woonkosten boven de maximale huurgrens liggen, kan voor de duur van maximaal een jaar een woonkostentoeslag worden toegekend.
2. Aan de verlening van woonkosten wordt de verplichting verbonden, dat de belanghebbende alles in het werk stelt om goedkopere woonruimte te verkrijgen.
3. De woonkostentoeslag kan met maximaal een jaar worden verlengd, als de belanghebbende er niet in is geslaagd goedkopere woonruimte te verkrijgen, ondanks voldoende inspanningen daartoe.
4. In afwijking van artikel 3.3 lid 4 wordt de draagkracht gesteld op al het meerdere inkomen boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm.
5. Wanneer de belanghebbende naar het oordeel van het college onvoldoende inspanningen heeft verricht om passende woonruimte te verkrijgen, kan de woonkostentoeslag worden beëindigd dan wel verlenging van de woonkostentoeslag worden geweigerd.
6. Van de belanghebbende wordt in ieder geval verwacht dat hij
 - a. Een makelaar heeft ingeschakeld;
 - b. Zijn woning via een advertentie te koop aanbiedt (in krant, op een specifieke, vrij toegankelijke website voor het aanbieden van koopwoningen, e.d.);
 - c. Aantoonbaar actief op zoek is naar nieuwe woonruimte;
 - d. Een reële vraagprijs stelt, waarbij de WOZ-waarde als uitgangspunt geldt;
 - e. De vraagprijs zo nodig naar beneden bijstelt, waarbij 80% van de WOZ-waarde nog acceptabel wordt geacht.
7. De inspanning wordt in ieder geval onvoldoende geacht, wanneer de belanghebbende
 - a. Uitsluitend een makelaar heeft ingeschakeld, zonder dat de makelaar verdere marktgerichte activiteiten onderneemt;
 - b. Een feitelijk bod weigert, ook al is dit bod onder zijn vraagprijs;
 - c. Zijn vraagprijs niet naar beneden bijstelt;
 - d. Een goedkopere beschikbare woning weigert.

9.5 Waarborgsom en administratiekosten

Bijzondere bijstand voor de waarborgsom en administratiekosten is mogelijk, indien de noodzaak voor de verhuizing niet voorzienbaar was voor de belanghebbende. De waarborgsom wordt verstrekt in de vorm van een geldlening.

9.6 Eerste huurkosten

1. Bijzondere bijstand voor de huur voor de eerste volledige maand en eventueel de onvolledige voorafgaande maand is mogelijk indien de noodzaak voor de verhuizing niet voorzienbaar was voor de belanghebbende.
2. In het geval van asielzoekers, die zich in het kader van de taakstelling voor huisvesting in Lochem vestigen, wordt in ieder geval gesteld dat er omstandigheden zijn bijzondere bijstand te verstrekken.

10. Kosten in verband met ziekte en ondersteuning

10.1 Collectieve ziektekostenverzekering

1. Belanghebbenden met een netto maandinkomen tot en met 130% van de geldende bijstandsnorm, exclusief vakantiegeld, kunnen deelnemen aan de collectieve ziektekostenverzekering van de door het college aangewezen zorgverzekeraar. De vermogensgrens is niet van toepassing.
2. De peildatum voor deze inkomensstoets is de datum van de aanvraag.
3. Het college levert een bijdrage in de premie conform het financieel besluit.
4. De collectieve zorgverzekering wordt als voorliggende voorziening beschouwd voor bijzondere bijstand.
5. Het college beëindigt de deelname van een deelnemer aan de collectieve ziektekostenverzekering wanneer de deelnemer niet meer aan de voorwaarden voldoet of op eigen verzoek van de deelnemer. De deelname wordt niet eerder beëindigd dan met ingang van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de deelnemer niet meer aan de voorwaarden voldoet, tenzij de deelnemer verzoekt de beëindiging eerder te doen plaatsvinden.
6. De deelnemer is verplicht om het college onverwijld in te lichten over wijzigingen van zijn inkomen en/of vermogen, verhuizing buiten de gemeente of wijzigingen waarvan hij redelijkerwijs kan verwachten dat zij van invloed zijn op de aanspraak op de collectieve ziektekostenverzekering.

10.2 Medische kosten

1. Medische kosten komen in beginsel niet in aanmerking voor bijzondere bijstand. De ziektekostenverzekering geldt als een voorliggende voorziening. In bijzondere gevallen kan hiervan worden afgeweken.
2. Voor eigen bijdragen voor medisch noodzakelijke voorzieningen genoemd in de Zorgverzekeringswet kan wel bijzondere bijstand worden verstrekt.
3. De collectieve ziektekostenverzekering geldt als voorliggende voorziening voor medische kosten. Indien deze kosten voortvloeien uit een chronische ziekte of beperking van structurele aard, geldt het extra uitgebreide aanvullende pakket Garant Verzorgd 3 als passende voorliggende voorziening. Indien sprake is van incidentele kosten als gevolg van bijvoorbeeld ziekte of een ongeluk, geldt het aanvullende pakket Garant Verzorgd 2 als passende voorliggende voorziening. Voor wat betreft de tandheelkundige zorg geldt Tand Garant Verzorgd 250 als voorliggende voorziening.

4. Indien de belanghebbende op het moment van de aanvraag of de voortzetting van de bijstand niet verzekerd is via de collectieve zorgverzekering en redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn van het bepaalde onder 3, kan aan de belanghebbende tijdelijk bijzondere bijstand worden verstrekt voor medische kosten tot uiterlijk het eerstvolgende moment waarop de belanghebbende in de gelegenheid is om over te stappen naar de collectieve zorgverzekering.
5. Indien 4 van toepassing is, geldt het goedkoopste aanvullende budget van de zorgverzekeraar waarbij belanghebbende op het moment van aanvraag verzekerd is, als passende voorliggende voorziening.
6. Indien redelijkerwijs van belanghebbende niet verwacht kan worden dat hij gebruik maakt van de collectieve ziektekostenverzekering, gelden de bepalingen van lid 3 tot lid 4 niet.
7. Het bepaalde onder lid 6 is ook van toepassing wanneer belanghebbende zich niet aanvullend kan verzekeren als gevolg van opname in het wanbetalersregime zorgpremie.
8. In voorkomende gevallen kan het college de medische noodzaak laten vaststellen door een hiervoor aangewezen instantie. De bijzondere bijstand moet aangevraagd zijn voor met de (voortgezette) behandeling wordt gestart en de kosten zijn gemaakt, zodat eerst een medisch advies kan worden opgevraagd om de noodzaak en eventueel de goedkoopst adequate voorziening vast te stellen.
9. Hetgeen bepaald in dit artikel, is overeenkomstig van toepassing op de volgende artikelen betreffende medische kosten.

10.3 Medische kosten: tandheelkundige kosten

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 10.2, komen de eigen bijdragen en kosten (niet het eigen risico) die rechtstreeks verband houden met een verstrekking op grond van de basisverzekering Zorgverzekeringswet, zoals volledige gebitsprotheses, voor vergoeding in aanmerking.
2. In afwijking van het bepaalde in artikel 10.2, kan bijzondere bijstand voor alle tandartskosten, inclusief orthodontie, die niet onder de basiszorgverzekering vallen, ongeacht de soort kosten, worden verleend tot het bedrag wat vergoed zou worden indien de belanghebbende middels het goedkoopst aanvullende verzekeringspakket, inclusief tandartsverzekering, verzekerd zou zijn tot een maximaal bedrag zoals opgenomen in het financieel besluit.

10.4 Tegemoetkoming zorgkosten

1. Als tegemoetkoming in de zorgkosten kan bijzondere bijstand worden verstrekt, indien de belanghebbende heeft aangetoond dat hij het verplicht eigen risico in het jaar van de aanvraag volledig heeft benut.
2. Belanghebbenden met een netto maandinkomen tot en met 130% van de geldende bijstandsnorm, exclusief vakantiegeld, kunnen een tegemoetkoming in de zorgkosten aanvragen. De vermogensgrens is niet van toepassing.
3. Een tegemoetkoming in de zorgkosten kan maximaal één maal per verzekeringsjaar per gezinslid worden aangevraagd op de voorwaarde dat het eigen risico volledig is benut. De maximale tegemoetkoming is opgenomen in het financieel besluit. De aanvraag dient te geschieden in het jaar waarop het eigen risico betrekking heeft, tenzij de zorgaanbieder de rekening later heeft ingediend. Dan kan de aanvraag met terugwerkende kracht worden aangevraagd tot maximaal 6 maanden na de factuurdatum.
4. Indien de belanghebbende aanvullend verzekerd is via de Garant Verzorgd 3 en daardoor geen eigen risico hoeft te betalen, heeft belanghebbende geen recht op de tegemoetkoming.
5. Indien belanghebbende in het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft inkomenscompensatie heeft ontvangen in verband met arbeidsongeschiktheid in het kader de WAO, WIA, Wajong of WAZ, heeft belanghebbende geen recht op de tegemoetkoming.
6. De tegemoetkoming kan jaarlijks worden verhoogd met het CBS-indexcijfer voor kostenbedragen van zorgproducten; hierbij vindt afronding naar boven op € 10 plaats.

10.5 Medische kosten: eigen bijdragen Wmo- of Wlz-voorzieningen

Voor zover de aanvrager niet redelijkerwijs gebruik kan maken van de collectieve ziektekostenverzekering kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de eigen bijdragen, voor zover deze door het CAK zijn vastgesteld.

10.6 Begrafenis- of crematiekosten

1. Bijzondere bijstand ten behoeve van begrafenis of crematie kan verleend worden aan de nabestaande van de overledene, voor zover de uitvaartkosten niet uit de nalatenschap voldaan kunnen worden en de nabestaande niet over toereikende middelen beschikt om (zijn aandeel in) de uitvaartkosten te voldoen.
2. Het maximale bedrag dat kan worden verstrekt voor de noodzakelijke kosten van de uitvaart is opgenomen in het financieel besluit.
3. Tot de noodzakelijke kosten worden gerekend:
 - opbaren van de overledene;
 - vervoer overledene naar rouwcentrum;
 - lijkwagen plus dragers;
 - max. 2 auto's voor zover noodzakelijk voor directe familie;
 - eenvoudige kist;
 - graf delven plus grafrechten (algemeen graf) of crematiekosten;
 - rouwdrukwerk (incl. portokosten) volgens standaardtarief en/of advertentie volgens plaatselijk gebruik;
 - eenvoudige kerkelijke ceremonie;
 - gebruik rouwcentrum en/of aula;
 - eenvoudige koffiemaaltijd na de uitvaart;
 - legeskosten en eventuele schouw- en verzegelingskosten GGD;
 - eenvoudige grafsteen of asbestemming (binnen redelijke grenzen);
4. Nabestaanden kunnen zijn: de echtgenoot/echtgenote, en daaraan gelijkgesteld de partner met wie de overledenen heeft samengewoond, de ouder(s) en de kinderen.

10.7 Medische kosten: maaltijdvoorziening

1. Bijzondere bijstand voor een maaltijdvoorziening kan worden verstrekt indien:
 - a. hiervoor een medische of sociale indicatie aanwezig is, of
 - b. de belanghebbende 85 jaar of ouder is;
 - c. de noodzaak is vastgesteld door een organisatie op het gebied van thuiszorg en/of ouderenwerk.
2. De maximale hoogte van de bijzondere bijstand is opgenomen in het financieel besluit.

10.8 Medische kosten: bewassings- en slijtagekosten

1. Bijzondere bijstand voor bewassingskosten en slijtagekosten kan worden verstrekt wanneer deze kosten het gevolg zijn van een aandoening, het gebruik van medicatie of het gebruik van hulpmiddelen die tot extra bewassingskosten of kledingslijtage leiden.
2. De bijzondere bijstand voor bewassingkosten wordt verstrekt in de vorm van een forfaitair bedrag. De hoogte van de forfaitaire vergoeding wordt vastgesteld aan de hand van de prijzengids van het Nibud.
3. Bijzondere bijstand kan worden geweigerd wanneer gebruik kan worden gemaakt van hulpmiddelen, die slijtage of de noodzaak voor extra bewassingskosten voorkomen.

10.9 Medische kosten: extra stookkosten

1. Bijzondere bijstand voor extra stookkosten kan worden verstrekt wanneer hiervoor een medische noodzaak is. De medische noodzaak wordt vastgesteld op basis van een medisch advies.
2. De bijzondere bijstand wordt verstrekt voor de kosten die de normale stookkosten voor het woningtype waar de belanghebbende woont overstijgen.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald aan de hand van de Gemeentelijke Medische Dienst-lijst, categorie H.
4. Er kan geen bijzondere bijstand voor stookkosten worden verstrekt als de hogere stookkosten het gevolg zijn van hogere energietarieven.

10.10 Medische kosten: gehoorapparaten

1. De maximale vergoeding vanuit de bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage voor gehoorapparaten is opgenomen in het financieel besluit.
2. Er wordt geen bijzondere bijstand verstrekt voor batterijen voor gehoorapparaten.

10.11 Medische kosten: brillen/contactlenzen

1. Artikel 10.2 is niet van toepassing op aanvragen bijzondere bijstand voor brillen of contactlenzen.
2. De kosten van een bril en contactlenzen en lenzenvloeistof komen niet in aanmerking voor bijzondere bijstand, tenzij er geen aanvullende verzekering afgesloten kan worden. De maximale vergoeding is in dat geval opgenomen in het financieel besluit.
3. Indien de vergoeding vanuit de aanvullende verzekering de kosten van de nieuwe bril of contactlenzen waarvoor een medische noodzaak is vastgesteld niet volledig dekt, kan aanvullend bijzondere bijstand verleend worden tot het bedrag van de maximale vergoeding.
4. Aanvullende bijzondere bijstand voor een bril of contactlenzen kan worden verstrekt indien een medische indicatie van een erkende oogarts dit vraagt.
5. Ten behoeve van een kind tot 18 jaar kan zo nodig één keer in de twee jaar, aanvullend op de vergoeding van de zorgverzekeraar, bijzondere bijstand voor een bril met enkelvoudige glazen of contactlenzen en lenzenvloeistof worden verstrekt, met een maximale vergoeding zoals genoemd in het financieel besluit.

11. Juridische kosten

11.1 Bewindvoeringskosten

1. Voor de kosten van bewindvoering kan bijzondere bijstand worden verstrekt.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt, naast de draagkracht van de belanghebbende, bepaald volgens de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren.
3. De kosten voor extra werkzaamheden van de bewindvoerder komen in beginsel voor bijzondere bijstand in aanmerking, voor zover de kantonrechter heeft bepaald dat deze werkzaamheden noodzakelijk zijn en door de aangewezen bewindvoerder moeten worden uitgevoerd.
4. Indien het college van mening is dat de beslissing tot bewindvoering herzien moet worden, kan het college een verzoek tot herziening indienen bij de kantonrechter op grond van artikel 1:432 en 1:439 van het Burgerlijk Wetboek.

11.2 Eigen bijdrage rechtsbijstand

1. Voor een eigen bijdrage in de kosten van rechtsbijstand en noodzakelijke bijkomende kosten kan bijzondere bijstand worden verleend indien de rechtsbijstand wordt toegekend. Indien de

rechtsbijstand is toegekend buiten het Juridisch Loket om, en de korting op de eigen bijdrage niet van toepassing is, wordt deze korting in mindering gebracht op de bijzondere bijstand.

2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald aan de hand van de richtlijnen ingevolge de Wet op de rechtsbijstand.
3. In afwijking van het tweede lid kan bijzondere bijstand worden verleend, indien aan de belanghebbende een verplichting ex artikel 55 van de Pw is opgelegd om een bepaalde procedure te voeren.

12. Reis- en verwervingskosten

12.1 Algemene bepalingen voor reiskosten

1. Vergoedingen voor reis- en verwervingskosten in verband met arbeid of participatie in het kader van een re-integratietraject dienen te worden gefinancierd uit het Participatiebudget.
2. Vergoedingen voor reiskosten anders dan bedoeld in het eerste lid komen alleen voor bijzondere bijstand in aanmerking indien het bezoek gericht is aan een gedetineerde, een verpleegde of verzorgde, aan een uit huis geplaatst kind, of voor een psychische of medische behandeling zoals omschreven in deze paragraaf..
3. Vergoeding van reiskosten is enkel mogelijk als de bestemming buiten de gemeente Lochem, maar nog binnen Nederland ligt en minimaal 15 kilometer bedraagt.
4. Vergoedingen worden vastgesteld op basis van de goedkoopste tarieven van het openbaar vervoer.
5. Wanneer er sprake is van regelmatige reiskosten wordt de vergoeding vastgesteld op basis van het openbaar vervoer met kortingstarief.
6. In afwijking van het tweede en derde lid wordt, indien de reis vanwege gezondheidsredenen van de aanvrager niet met het openbaar vervoer afgelegd kan worden, de vergoeding vastgesteld op basis van het aantal kilometers volgens de kortste route per eigen vervoer. De vergoeding per kilometer is opgenomen in het financieel besluit.
7. Bij de beoordeling van reiskosten wordt onder "gezin" verstaan: de gehuwden of samenwonenden en de inwonende kinderen tot 18 jaar.

12.2 Bezoek aan gedetineerde

1. Reiskosten voor bezoek aan een gedetineerde kunnen worden vergoed indien
 - a. De gedetineerde behoort tot het gezin van de belanghebbende, en
 - b. De gedetineerde verblijft in een gesloten inrichting en geen recht heeft op verlof.
2. De bijzondere bijstand wordt vastgesteld op een bezoekfrequentie van maximaal 1 keer per 4 weken per gezinslid.

12.3 Bezoek aan verpleegden/verzorgden

1. Reiskosten voor bezoek aan een verpleegde/verzorgde kunnen worden vergoed indien de verpleegde/verzorgde behoort tot het gezin van de belanghebbende.
2. De bijzondere bijstand wordt vastgesteld op een bezoekfrequentie van maximaal 1 keer per 2 weken per gezinslid.
3. In bijzondere situaties zoals een terminale verpleegde/verzorgde kan op individuele basis worden afgeweken van de bezoekfrequentie zoals genoemd in lid 2.

12.4 Bezoek aan uit huis geplaatste kinderen

1. Reiskosten voor bezoek aan een uit huis geplaatst kind kunnen worden vergoed indien
 - a. Het kind behoort tot het gezin van de belanghebbende, en

- b. Er een bewijs van uithuisplaatsing is.
2. De bijzondere bijstand wordt vastgesteld op een bezoekfrequentie die aan de hand van de bezoekenregeling is opgesteld.
3. Indien er geen bezoekenregeling is opgesteld wordt de bijzondere bijstand vastgesteld op een bezoekfrequentie van 1 keer per 2 weken per gezinslid.

12.5 Reiskosten in verband met een psychische of medische behandeling

1. Voor reiskosten in verband met regelmatige geneeskundige behandelingen (bijvoorbeeld afspraken ziekenhuis) of bezoeken aan hulpverlenende instanties zoals RIAGG kan bijzondere bijstand worden verstrekt.
2. Er kan bijzondere bijstand worden verleend indien er geen sprake is van een volledige vergoeding vanuit een voorliggende voorziening, zoals Wlz, Wmo of ziektekostenverzekering (zittend ziekenvervoer), daarnaast moet de behandeling:
 - a. medisch noodzakelijk zijn op basis van een indicatie; én
 - b. buiten de gemeentegrens van de gemeente Lochem plaatsvinden.

12.6 Reiskosten schoolgaande kinderen

1. Voor reiskosten van kinderen in het voorgezet onderwijs kan bijzondere bijstand worden verleend voor zover deze niet bekostigd kunnen worden uit het inkomen, het kindgebonden budget, een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdragen en schoolkosten, de tegemoetkoming indirecte schoolkosten, het leerlingenvervoer en/of een regeling van de school.
2. Voorwaarden zijn dat:
 - er een noodzaak is voor het volgen van onderwijs buiten de woonplaats en de afstand van huis naar school tenminste 15 kilometer bedraagt,
 - gebruik is gemaakt van de regelingen als genoemd in het eerste lid voor zover van toepassing.
3. Voor bijzondere bijstand worden in aanmerking genomen de kosten van de goedkoopste wijze van reizen per openbaar vervoer naar de dichtstbijzijnde school van het gewenste onderwijstype waarvoor de reiskosten het geringst zijn.
4. Bijzondere bijstand voor reiskosten van scholieren wordt verstrekt in de vorm van een periodieke bijzondere bijstand. Voor een schooljaar worden de reiskosten voor 10 maanden in aanmerking genomen (september t/m juni).

13. Kosten voor duurzame gebruiksgoederen

13.1 Duurzame gebruiksgoederen

1. Onder duurzame gebruiksgoederen wordt verstaan goederen met een langere levensduur, met name witgoed
2. De draagkracht voor bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen wordt gesteld op 100% van de voor hen geldende bijstandsnorm exclusief vakantiegeld.
3. Belanghebbenden kunnen voor bijzondere bijstand voor de aanschaf ter vervanging van duurzame gebruiksgoederen in aanmerking komen wanneer zij langer dan 3 jaar een zelfstandige huishouding hebben gevoerd.
4. De bijzondere bijstand wordt verstrekt in de vorm van een lening.
5. Een lening bij de Stadsbank Oost Nederland of een commerciële bank geldt als een voorliggende voorziening, tenzij de belanghebbende in de laatste drie jaar voorafgaand aan de aanvraag geen financiële ruimte heeft gehad om te reserveren, omdat
 - a. de financiële ruimte is benut voor aantoonbare noodzakelijke uitgaven;
 - b. de financiële ruimte is benut voor de aflossing van schulden.

6. In gevallen als bedoeld in het vijfde lid wordt de bijzondere bijstand verstrekt om niet.
7. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de prijzengids van het Nibud.
8. Als voor de beoordeling of het gebruiksgoed kapot is, of gerepareerd kan worden, een externe deskundige noodzakelijk is, dan vallen deze kosten niet binnen de leenbijstand, maar worden altijd om niet vergoed.
9. Reparatiekosten kunnen in aanmerking komen voor bijzondere bijstand als dit een adequate oplossing biedt.
10. Voor het vaststellen van de noodzaak van vervanging van het duurzame gebruiksgoed kan een huisbezoek worden afgelegd.

14. Kosten voor woninginrichting en verhuizing

14.1 Algemene bepalingen

1. Onder inrichtingskosten wordt verstaan de kosten voor een gebruikelijke inboedel.
2. Onder stofferingskosten wordt verstaan de kosten voor vloerbedekking, wandbedekking en gordijnen met toebehoren.
3. Onder verhuiskosten wordt verstaan de kosten voor het transport van goederen van de oude woning naar de nieuwe woning.

14.2 Inrichtingskosten

1. In het geval van inrichtingskosten wordt onder bijzondere en noodzakelijke kosten in ieder geval gerekend:
 - a. Huisvesting in het kader van de taakstelling aan de gemeente voor de huisvesting van asielzoekers.
 - b. Huisvesting in verband met echtscheiding of beëindiging van een samenwoning.
2. De bijzondere bijstand wordt verstrekt in de vorm van een lening.
3. Het bedrag dat voor bijzondere bijstand in aanmerking komt, wordt vastgesteld op 50% van het inventarispakket naar huishoudtype volgens het Nibud. Uitgangspunt hiervan is dat bij een (volledige) inrichting een deel tweedehands kan worden aangeschaft via overname van derden of kringloopwinkel.

14.3 Stofferingskosten

1. Voor stofferingskosten wordt in principe bijzondere bijstand verleend om niet.
2. Van lid 1 kan worden afgeweken indien zich ten aanzien van belanghebbende omstandigheden voordoen die een bijstandsverlening om niet, niet rechtvaardigen, zoals bedoeld in artikel 48 lid 2 Pw.
3. Het bedrag dat voor bijzondere bijstand in aanmerking komt, wordt vastgesteld aan de hand van de Prijzengids van het Nibud.

14.4 Verhuiskosten

1. Bijzondere bijstand voor verhuiskosten kan worden verstrekt aan de belanghebbende die uit de gemeente vertrekt, wanneer de aanleiding voor het vertrek is:
 - a. Een sociale of medische indicatie.
 - b. Verband houdt met het aanvaarden of behouden van werk.
2. Als voorliggende voorzieningen worden aangemerkt:
 - a. Een geldlening bij de Stadsbank Oost Nederland of een commerciële bank;
 - b. Een vergoeding van de werkgever.

3. Het bedrag dat voor bijzondere bijstand in aanmerking komt, wordt bepaald door de goedkoopst adequate voorziening.

15. Regelingen voor kinderen

15.1 Indirecte schoolkosten

1. Een tegemoetkoming in de indirecte schoolkosten wordt verstrekt aan kinderen uit gezinnen met een draagkracht tot 130% van de geldende bijstandsnorm exclusief vakantiegeld.
2. De tegemoetkoming wordt één maal per schooljaar op aanvraag verstrekt.
3. De hoogte van de tegemoetkoming is opgenomen in het financieel besluit.

15.2 Computerregeling

1. Een tegemoetkoming ten behoeve van de aanschaf van een computer, laptop of tablet eventueel met randapparatuur kan worden verstrekt aan kinderen uit gezinnen met een maximale draagkracht van 130% van de geldende bijstandsnorm exclusief vakantiegeld.
2. Een kind kan of één keer tijdens de basisschool- en één keer tijdens de voortgezet onderwijsperiode, of twee keer tijdens de voortgezet onderwijsperiode, met een tussenperiode van 4 jaar, van de computerregeling gebruik maken voor zover een kind redelijkerwijs niet over een computer kan beschikken.
3. Deze regeling is uitsluitend bedoeld voor de aanschaf van een computer, laptop of tablet, eventueel met randapparatuur en noodzakelijke software. De regeling is niet bedoeld voor de aanschaf van games, randapparatuur voor games, webcams, of andere zaken die niet noodzakelijk zijn voor het zakelijke gebruik van de computer.
4. De belanghebbende dient via aankoopnota's aan te tonen dat de tegemoetkoming voor het beoogde doel is aangewend.
5. De hoogte van de tegemoetkoming is opgenomen in het financieel besluit.

15.3 Kinderopvang

Voor bezoek aan kinderopvang is bijzondere bijstand mogelijk voor ten laste komende kinderen in de leeftijd van 0 tot 4 jaar, indien hiervoor een sociaal- medische indicatie voor is.

16. Slotbepalingen

16.1 Hardheidsclausule

Het college kan aan een persoon die geen recht op bijstand heeft, gelet op alle omstandigheden, in afwijking van het voorafgaande bijstand verlenen als zeer dringende redenen daartoe noodzaken.

16.2 Indexering

Het college kan bepalen de bedragen zoals genoemd in het financieel besluit jaarlijks te indexeren.

16.3 Ingangsdatum en intrekking

Deze beleidsregels treden zo snel mogelijk in werking onder gelijktijdige intrekking van de Beleidsregels bijzondere bijstand en armoede- en minimabeleid 2015.

16.4 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels bijzondere bijstand en armoede- en minimabeleid 2018.

TOELICHTING BIJ DE BELEIDSREGELS BIJZONDERE BIJSTAND EN ARMOEDE- EN MINIMABELEID 2018

Algemeen

Deze beleidsregels geven in de eerste plaats aan welke algemene regels gelden voor de verlening van bijzondere bijstand. Hierbij wordt ingegaan op de systematiek van de bijzondere bijstand en de toepassing van de draagkracht.

In de tweede plaats worden regels gegeven voor de meest voorkomende kostensoorten. Dit is geen limitatieve opsomming. Bijzondere bijstand kan in beginsel voor alle soorten kosten worden verstrekt, zolang deze voldoen aan de algemene bepalingen. Indien de kosten zijn niet benoemd in deze beleidsregels maar wel voldoen aan de algemene bepalingen, wordt de aanvraag beoordeeld aan de hand van de specifieke omstandigheden bij de aanvraag.

Aan deze beleidsregels is een financieel besluit gekoppeld. In dat financieel besluit zijn voor bepaalde beleidsregels de (maximale) bedragen van de vergoedingen vermeld, of de wijze waarop de vergoeding wordt bepaald. Hiermee wordt beoogd dat een wijziging van het bedrag via een aanpassing van het financieel besluit kan worden geregeld, zonder dat de gehele beleidsregels opnieuw moeten worden vastgesteld.

Vanuit de Participatiewet en jurisprudentie worden een aantal eisen gesteld voor het verstrekken van bijzondere bijstand.

Het moeten bijzondere kosten zijn.

De bijzondere individuele situatie van de belanghebbende en/of zijn gezin bepaalt of kosten als bijzonder kunnen worden aangemerkt. Ook door medische of sociale omstandigheden kunnen kosten als bijzonder worden aangemerkt. Of kosten bijzonder zijn kan het best worden beoordeeld als het tegenovergestelde van algemene kosten. Algemene kosten zijn kosten die iedereen heeft, ongeacht inkomen, maatschappelijke situatie, gezondheid, enzovoort. Zo moet bijvoorbeeld iedereen zijn kleding wassen. Daarmee zijn de kosten van wasmiddelen algemene kosten. Maar wanneer iemand vanwege een aandoening vaker kleding moet wassen, dan moet men vaker dan normaal kleding wassen. Onder die omstandigheden is er sprake van bijzondere kosten.

Het moeten noodzakelijke kosten zijn.

Het is alleen mogelijk bijzondere bijstand te verlenen voor noodzakelijke kosten. Kosten die vermijdbaar zijn of uit vrije wil zijn gemaakt, zijn niet noodzakelijk. Om de noodzaak te bepalen, is het mogelijk dat advies bij een externe deskundige wordt ingewonnen. In ieder geval zijn de onderstaande kosten niet noodzakelijk:

- Het betalen van alimentatie
- De betaling van een boete
- Geleden of toegebrachte schade
- Vrijwillige premiebetaling in het kader van een publiekrechtelijke verzekering
- Kosten van medische handelingen en verrichtingen die gerekend kunnen worden tot de ontwikkelgeneeskunde als bedoeld in de Wet op bijzondere medische verrichtingen of wanneer zodanige medische behandelingen en verrichtingen buiten Nederland plaatsvinden.

De belanghebbende kan de kosten niet zelf betalen.

Een belanghebbende die over een bepaald inkomen en/of vermogen beschikt, kan draagkracht hebben om de kosten zelf te voldoen. In deze beleidsregels worden richtlijnen vastgesteld hoe om te gaan met het bepalen van het inkomen en het vermogen ten behoeve van de draagkracht.

De kosten moeten daadwerkelijk zijn gemaakt.

Bijzondere bijstand wordt in principe achteraf verstrekt. De belanghebbende dient de kosten eerst zelf te betalen, voordat een vergoeding plaats kan vinden vanuit de bijzondere bijstand. Er kan geen bijzondere bijstand worden verstrekt voor kosten die de belanghebbende verwacht te maken. Er kan ook geen bijzondere bijstand worden verstrekt of bij voorbaat worden toegekend voor het geval dat de belanghebbende met bepaalde kosten wordt geconfronteerd. Alleen wanneer het om hoge kosten gaat, die de belanghebbende onmogelijk zelf kan voorschieten, kan vooraf bijzondere bijstand worden verstrekt. Een voorbeeld hiervan zijn kosten voor een woninginrichting.

De kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt gevraagd moet aan alle vier bovengenoemde voorwaarden voldoen. Wanneer ook aan slechts één voorwaarde niet wordt voldaan, dient de aanvraag te worden afgewezen.

Zeer dringende redenen.

Uit de staande jurisprudentie kan er alleen sprake zijn van een zeer dringende reden wanneer er een acute noodsituatie is die op geen enkele andere manier kan worden verholpen dan door het verstekken van bijzondere bijstand. Bij een acute noodsituatie moet worden gedacht aan een situatie van levensbedreigende aard of die tot blijvend ernstig letsel of invaliditeit kan leiden. Het ontbreken van middelen is geen dringende reden, evenmin wanneer de belanghebbende een schuldregeling volgt of in de WSNP zit. Er dient zeer terughoudend te worden omgegaan met het verstrekken van bijzondere bijstand op grond van een zeer dringende reden. Het kan nooit worden toegepast als een "achterdeur" om buiten de regels om toch bijstand te verlenen.

Hoofdstukgewijs

Hoofdstuk 2: Algemene bepalingen

In dit hoofdstuk worden eisen gesteld aan de belanghebbende. Alleen inwoners van de gemeente Lochem kunnen bijzondere bijstand aanvragen. Er zijn situaties denkbaar waarbij het college af wil wijken van deze eis. Bijvoorbeeld in het geval een aanvrager ingeschreven staat in de gemeente Lochem maar in een inrichting buiten de gemeente verblijft. De bevoegdheid aan het college om in dergelijke bijzondere gevallen af te wijken van de ingezetenen eis, is opgenomen in lid 4 van dit artikel.

Hoofdstuk 3: Beleid m.b.t. inkomen, vermogen en draagkracht

Bij het bepalen van het inkomen van de belanghebbende, wordt gekeken naar de middelen zoals genoemd in artikel 31 lid 1, 32 en 33 van de Pw. Artikel 31 lid 2 wordt niet meegenomen, wat inhoudt dat het kindgebondenbudget niet meegenomen wordt in de berekening van het inkomen. De Verzamelerordening werk en inkomen gemeente Lochem 2017 hanteert een minder scherpe definitie van het begrip inkomen. Om verwarring bij de inwoner te voorkomen, is in artikel 3.1 een lid

opgenomen wat bepaalt dat de definitie zoals genoemd in deze beleidsregels ook van toepassing is op de meedoenregeling en de Individuele inkomenstoelage.

In het algemeen geldt een draagkrachtgrens van 110% van de bijstandsnorm die voor de aanvrager geldt. Er wordt geen rekening gehouden met de kostendelersnorm. Dit vanwege de complexiteit die dit met zich mee zou brengen bij de behandeling van de aanvraag. En het scheidt bovendien voornamelijk verwarring en onduidelijkheid voor de aanvragers. Bepaalde kostensoorten kennen een afwijkende draagkrachtgrens. Dit wordt bij de betreffende kostensoort vermeld.

In afwijking van de Pw wordt ten aanzien van auto's en motoren een vrijlating van € 2.500,- toegepast. Met name voor niet-Pw-gerechtigden zou het bezitten van een auto al snel kunnen leiden tot een afwijzing van de aanvraag. Omdat Lochem een landelijke gemeente is, is een eigen vervoermiddel feitelijk een noodzaak: vrijwel alle voorzieningen bevinden zich in de kern Lochem, of zelfs buiten de gemeente. Voor het overige worden de grenzen voor inkomen en vermogen gehanteerd zoals aangegeven in de Pw. Hetzelfde geldt voor de in deze beleidsregels gehanteerde definitie van het begrip vermogen.

De draagkrachtperiode kan voor maximaal 3 jaar worden vastgesteld. Het vaststellen van de periode voor drie jaar wordt toegepast bij periodieke verstrekkingen in gevallen, waar de noodzaak, aard en hoogte van de kosten – zo goed als – stabiel zijn en waarbij niet kan worden verwacht dat de inkomens- en vermogensgrenzen van de aanvrager zich in die periode zullen wijzigen. Indien het inkomen of vermogen van de aanvrager dusdanig verandert, dat dit grote invloed zou hebben op de draagkracht, dan wordt de draagkracht opnieuw berekend.

Hoofdstuk 8: Kosten van algemene aard

Dit hoofdstuk bevat de mogelijkheid om de algemene bijstand voor twee specifieke doelgroepen onder bepaalde omstandigheden aan te vullen met bijzondere bijstand.

Hoofdstuk 9: Woonkosten

De bijzondere bijstand is bedoeld als voorziening voor de bijzondere noodzakelijke kosten. Het handhaven van een dure woning, feitelijk het in stand houden van een luxe, behoort niet tot het doel van de bijzondere bijstand. Daarom wordt de verstrekking van woonkostentoeslag in principe voor slechts 1 jaar toegekend, met daaraan gekoppeld een verhuisplicht. Voortzetting van de woonkostentoeslag zal afhankelijk zijn van de mate waarin de belanghebbende deze verhuisplicht heeft nageleefd.

Voor de woonkostentoeslag wordt de draagkrachtgrens op 100% van de norm gesteld. De woonlasten behoren tot de algemene bestaanskosten, en zijn dus feitelijk geen bijzondere kosten. De woonlasten moeten daarom zoveel mogelijk uit de eigen middelen worden gedragen.

Hoofdstuk 10: Kosten in verband met ziekte en ondersteuning

De toelichting op kosten in verband met ziekte en ondersteuning hangt af van het collegebesluit.

Bij een aantal kostensoorten wordt rekening gehouden met het besparingsmotief. Onder andere bij aanvragen voor bijzondere bijstand voor orthopedische schoenen en prothese bh's. Dit biedt in de

praktijk de mogelijkheid om de kosten die de aanvrager bespaart door het niet aan te hoeven schaffen van reguliere schoenen en bh's, in mindering te brengen op het totaal aan bijzondere bijstand aangevraagde bedrag.

In de regel is de vergoeding door de ziektekostenverzekeraar voldoende. Deze bedraagt bij de meeste verzekeraars ongeveer € 200,- per twee of drie jaar. Veel opticiens, in ieder geval de goedkopere ketens, bieden monturen plus glazen aan voor exact de hoogte van de vergoeding. In principe behoort er dus geen behoefte te zijn aan bijzondere bijstand. Kinderen kunnen vaker een bril nodig hebben dan dat een verzekeraar vergoedt. Daarom kunnen kinderen tot 18 jaar elke twee jaar bijzondere bijstand aanvragen voor de aanschaf van een bril in aanvulling op de vergoeding van de zorgverzekeraar. Een medische noodzaak blijft hiervoor een vereiste.

Er wordt geen bijzondere bijstand verstrekt voor batterijen voor gehoorapparaten. In diverse winkels zijn knoopbatterijen voor een schappelijke prijs verkrijgbaar.

Hoofdstuk 11: Juridische kosten

Bijzondere bijstand voor de eigen bijdragen voor rechtsbijstand is in ieder geval mogelijk, wanneer de belanghebbende een toevoeging heeft gekregen. De noodzaak (en nut) van het proces is dan beoordeeld door de Raad voor de Rechtsbijstand. Vanuit de bijstandsverlening kan een nadere verplichting worden opgelegd om een juridische procedure te voeren. Hierbij is met name te denken aan procedures die de behoefte aan bijstand verminderen of zelfs helemaal te niet doen. Bijvoorbeeld vorderingen van alimentatie, achterstallig loon of het aanvechten van ontslag. In deze gevallen kan bijzondere bijstand ook zonder advies van het Juridisch Loket worden toegekend, maar er moet dan nog steeds sprake zijn van een toevoeging.

Indien een toevoeging via het Juridisch Loket is verkregen, krijgt de belanghebbende € 53,- korting op de eigen bijdrage. Voor de rest van de eigen bijdrage kan bijzondere bijstand aangevraagd worden. Indien een belanghebbende buiten het Juridisch Loket een toevoeging heeft gekregen, wordt de bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage verminderd met € 53,-.

Hoofdstuk 12: Reis- en verwervingskosten

Kosten die verband houden met het verkrijgen of behouden van werk behoren te worden betaald uit het Participatiebudget. Dit geldt uiteraard alleen wanneer de belanghebbende tot de doelgroep van de Participatiewet behoort.

Indien belanghebbende regelmatig reiskosten maakt en hier bijzondere bijstand voor aanvraagt, kan bijzondere bijstand verleend worden voor een kortingsabonnement.

Voor bezoek aan gedetineerden, mensen die intramuraal worden verpleegd en uit huis geplaatste kinderen kan bijzondere bijstand aangevraagd worden. Een vereiste hierbij is dat de gedetineerde, verpleegde of het kind tot het gezin van de belanghebbende behoort. Een bezoek aan een oom of tante, of opa of oma komt niet voor bijzondere bijstand in aanmerking. Voor bezoek aan een gedetineerde geldt verder dat de gedetineerde geen verlofrecht mag hebben. In een dergelijk geval wordt verwacht dat de gedetineerde zijn gezin bezoekt, in plaats van andersom.

Een belanghebbende kan ook bijzondere bijstand aanvragen in verband met een bezoek aan een medische specialist. Vanuit de Wmo kan een kortingstarief van toepassing zijn. Indien mogelijk, wordt van de belanghebbende verwacht hier gebruik van te maken. Voor de overige kosten kan bijzondere bijstand aangevraagd worden.

Kinderen die vanwege bepaalde overtuigingen, een geloof of vanwege een beperking of ziekte meer dan 15 kilometer afleggen om bij hun middelbare school te komen, kunnen bijzondere bijstand aanvragen. Naast reguliere dienstregelingen, wordt gekeken of de contracten die met Arriva afgesloten zijn in het kader van leerlingenvervoer een mogelijk oplossing bieden. Ook wordt gekeken naar de Gelderlandse buskaartjes van Stichting Welzijn Lochem.

Hoofdstuk 13: Kosten voor duurzame gebruiksgoederen

Duurzame gebruiksgoederen behoren tot de gebruikelijke inboedel. De kosten hiervoor behoren dan tot de algemene kosten. Bijzondere bijstand zou daarom niet mogelijk kunnen zijn. De praktijk wijst echter uit dat deze kosten zich vaak onaangekondigd voordoen. En het gaat dan ook vaak om kosten die niet zomaar uit de algemene bijstand te betalen zijn. Daarom kan voor de vervanging van duurzame gebruiksgoederen bijzondere bijstand worden verstrekt. Deze wordt in de vorm van een lening verstrekt, tenzij de belanghebbende aantoonbaar niet in staat kan worden geacht om hiervoor te reserveren of een lening voor af te sluiten. Omdat het feitelijk gaat om algemene kosten wordt een draagkrachtgrens van 100% gesteld.

Hoofdstuk 14: Kosten voor woninginrichting en verhuizing

De bijzondere bijstand voor inrichtingskosten is bedoeld voor de aanschaf van een nieuwe inboedel, dus niet ter vervanging van inboedel. Hiervoor gelden de bepalingen onder de duurzame gebruiksgoederen. De bijzondere bijstand is bedoeld voor de noodzakelijke inboedel. Zaken als decoratieve voorwerpen, bijzonder keukengerei (b.v. een blender), enzovoorts, die niet noodzakelijk zijn voor de bewoning, komen voor eigen rekening van de belanghebbende. Overigens kan de belanghebbende zelf bepalen aan welke artikelen hij de bijstand besteedt. Maar wanneer de bijstand volledig is gebruikt, en hij beschikt nog niet over een wasmachine, maar wel over een home cinema center, dan is dat zijn eigen keuze. Er kan geen verdere bijzondere bijstand worden verstrekt.

Er zijn tegenwoordig op verschillende plaatsen kwalitatief goede tweedehands spullen verkrijgbaar, via kringloopwinkels of via websites als marktplaats.nl. De belanghebbende kan mogelijk ook een beroep doen op zijn omgeving. Op deze manier is het eenvoudig mogelijk om kwalitatief goede spullen voor weinig of zelfs gratis te krijgen.

Stoffering, zoals vloerbedekking, gordijnen en behang, zijn niet tweedehands verkrijgbaar (hoewel het vaak mogelijk is dat de belanghebbende de stoffering overneemt van de vorige bewoner). Stofferingskosten worden niet gerekend tot de duurzame gebruiksgoederen. Daarom kan bijzondere bijstand om niet worden verstrekt.

Hoofdstuk 15: Regelingen voor kinderen

De inkomensgrenzen voor de computerregeling en de tegemoetkoming indirecte schoolkosten is verhoogd van 110 naar 130% van de toepasbare bijstandsnorm. Ook zijn er wijzigingen aangebracht in de voorwaarden behorende bij de computerregeling. Tot slot is het niet de bedoeling dat een gezin met 7 kinderen ook 7 computers via de computerregeling kan aanvragen. Per kind wordt beoordeeld in hoeverre hij/zij redelijkerwijs over een computer kan beschikken en of een computerregeling noodzakelijk is.